

Obligationer af sønderjydske Kreditforening, ser vi saaledes paa det, at Hypotekbanken ikke i Øjeblikket er i Stand til at foretage saadanne Opkøb uden at optage et nyt udenlandsk Laan; men det vilde have sine store Betæneligheder for vore Valutaforhold overhovedet at optage et saadant Laan. Sluttelig skal jeg kun bemærke, at Ændringsforslag Nr. 1 kun gaar ud paa at rette en Trykfejl.

C. O. Pedersen: Jeg har ikke kunnet slutte mig til Flertallets Indstilling, fordi det er min Opfattelse, at hverken Forslaget eller den Ændring, Flertallet foreslaar, løser det Spørgsmaal, som her er Tale om vedrørende Realkrediten i Sønderjylland. Jeg erkender, at Forslaget kan medføre en Bedring, og det kan selvfølgelig ogsaa Ændringsforslaget; det er givet, at Statsgarantien kan være til nogen Hjælp med Hensyn til Kurserne, og en Amortisations-tid paa 45 Aar vil selvfølgelig ogsaa medføre en Stigning i Kurserne. Det staar dog for mig som en ufravigelig Betingelse, at Kurserne paa de sønderjydske Kreditforeningsobligationer maa bringes op i Højde med Kurserne i de Kreditforeninger, der virker her paa Øerne, og den østjydske Kreditforening, men det lader sig nu ikke gøre gennem det foreslaaede Ændringsforslag.

Det har for mig været paafaldende, at det under denne Forhandling særlig har været Foreningsinteresserne, man har været taget, efter min Mening drejer det sig først og fremmest om Laanernes Interesser. Da jeg ikke mener, de varetages tilstrækkeligt ved de foreliggende Ændringsforslag, kan jeg ikke slutte mig dertil. Det er naturligvis en Forbedring, det erkender jeg, at Flertallet stiller Krav om Nedsættelse af et Udvalg, og jeg haaber, at Meningen med denne Undersøgelse maa være den, at man bagefter, naar Resultatet foreligger, vil drage Omsorg for gennem Lovgivningen at skabe lige Vilkaar paa Kreditomraadet i Sønderjylland og heroppe. Jeg vil da gerne rette det koncise Spørgsmaal til Flertallets Ordfører, om man til Efteraaret, naar Udvalgets Betænkning foreligger, er rede til at drage Konsekvensen af det Misforhold, der bestaar i, at Kreditforholdene er daarligere Syd for Kongeaaen end Nord for, og uanset de Betæneligheder, der kan taarne sig op, drage Omsorg for, at Forholdene bliver lige.

Jeg vil gerne til Slutning pege paa en Udtalelse af den ærede Ordfører, der gik ud paa, at der ikke her skabes et Præcedens. Deri er jeg enig, men jeg nærer nogen Tvivl

om, at det vil være muligt for den Forenings Vedkommende, der her er Tale om, til sin Tid, naar Statsgarantien udløber, at komme bort fra den, og jeg ønsker derfor endnu en Gang af Ordføreren eller endnu hellere af Ministeren at høre, om man er absolut betænkt paa at standse med dette Skridt, Statsgarantien. Det vilde efter min Mening være rart at faa det slaet fast.

Finansministeren (Bramsnæs): Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg kunnet tiltræde det Ændringsforslag, der er fremsat af Flertallet i Udvalget, og som gaar ud paa at begrænse det Beløb, der er Tale om at yde Statsgaranti for, fra 50 til 30 Mill. Kr. Jeg har endvidere overfor Udvalget erklæret mig enig i, at det kunde være heldigt, at der blev nedsat et mindre Udvalg, der i Løbet af Sommeren kunde tage Spørgsmaalet om Realkreditforholdene i Sønderjylland under Overvejelse, og jeg skal gerne medvirke til, at et saadant Udvalg nedsættes.

Jeg vil gerne tilføje, at naar jeg har fremsat dette Lovforslag, har det for mit Vedkommende ikke været af Interesse for Foreningen, men af Interesse for Laanerne. Formaalet har været at skabe en bedre Kurs for de Laanere, som benytter Sønderjyllands Kreditforening, og jeg tror ogsaa, dette vil blive opnaaet. Men jeg vil fremhæve, at det er Laanernes Interesse, der har ligget mig paa Sinde, og jeg føler mig ogsaa forvisset om, at det er det, der har været det raadende for den Flertalsindstilling, der her foreligger.

Kragh: Den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet til og blevet fremsat af den højtærede Regering, har ikke været egnet til at rydde Sten bort fra dets Vej her i den høje Rigsdag. Naar det ikke desto mindre er lykkedes at samle et betydeligt Flertal i Udvalget om Lovforslagets Gennemførelse i den Skikkelse, som det vil faa ved det her stillede Ændringsforslags Vedtagelse, saa er det jo Udtryk for, at man i Forstaaelse af de Vanskeligheder, under hvilke Sønderjyllands Kreditforening for Øjeblikket lider, har været rede til at bøje Anskuelserne mod hinanden for at naa et Resultat, som i første Række tilsigter at komme de fremtidige sønderjydske Laan-tagere til Hjælp. Der findes i de to Mindretals Udtalelser Bemærkninger, som mine Meningsfæller og jeg ganske kan tiltræde. Vi deler den Betragtning, at det, saaledes som det ogsaa fra visse Sider blev fremført i 1920, maa anses for tvivlsomt, hvorvidt man